

Brussel, 9 juni 2021

NOTA AAN DE MINISTERRAAD

BETREFT   **Herverdeling interdepartementale provisie voor klimaatfinanciering (12.000 K EUR/j)**

1. INLEIDING EN/OF VOORGAANDEN

Met deze nota doen de ministers bevoegd voor klimaat en ontwikkelingssamenwerking een gezamenlijke aanvraag om 12 miljoen EUR vanuit de interdepartementale provisie in de begroting 2021 toe te wijzen aan Programma 6 van de Begroting Ontwikkelingssamenwerking (Activiteitenprogramma 54/6 INTERNATIONALE FINANCIERING VAN HET KLIMAATBELEID), waarna deze vastlegging -en vereffeningskredieten voor de komende jaren in de basis zullen worden opgenomen.

Deze bijkomende klimaatfinanciering beoogt de Belgische partnerlanden te ondersteunen bij een transversale versterking van hun klimaatbeleid, gekoppeld aan uitvoering van klimaatspecifieke acties in volgende domeinen: duurzaam beheer van biodiversiteit en ecosystemen, inclusief bossen en bodem; veerkrachtige en klimaatslimme landbouw; duurzame stedelijke socio-economische groei.

2. UITEENZETTING VAN HET DOSSIER

In het regeerakkoord is opgenomen dat ons land de engagementen in het kader van het Akkoord van Parijs op vlak van klimaatfinanciering zal honoreren, met inbegrip van het principe van additionaliteit, en dat het zich engageert (via DGD) tot een stijgende bijdrage aan de internationale klimaatfinanciering, los van het budget voor ontwikkelingssamenwerking.

In de ministerraad van 23 oktober 2020 werd beslist dat via de begroting ontwikkelingssamenwerking bijkomende klimaatfinanciering wordt voorzien. Er werd beslist om daartoe te voorzien in een aparte interdepartementale provisie van 12 miljoen euro per jaar voor de periode 2021 tot en met 2024. De herverdeling dient te gebeuren per herverdelingsbesluit, overlegd in de ministerraad. Eens de herverdeling gebeurd is, wordt het budget de daaropvolgende jaren in de basis opgenomen.

Met deze nota doen de ministers bevoegd voor klimaat en ontwikkelingssamenwerking een gezamenlijke aanvraag voor deze interdepartementale provisie via Programma 6 van de Begroting Ontwikkelingssamenwerking.

Na goedkeuring van de herverdeling zullen individuele dossiers volgens de gebruikelijke procedures voor vastlegging en vereffening van deze middelen voor klimaatfinanciering met een advies van de inspectie van financiën voorgelegd worden aan de minister van ontwikkelingssamenwerking voor goedkeuring. Deze nota geeft alvast de een overkoepelende visie, een aantal thematische prioriteiten, criteria en modaliteiten die in acht zullen worden genomen bij de besteding. De directie-generaal ontwikkelingssamenwerking zal, in overleg met de klimaatdienst van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu instaan voor het goed beheer van deze middelen.

In bijlage gaat reeds een indicatieve lijst van pistes voor concrete interventies die in aanmerking kunnen komen voor deze financiering. Om een efficiënt en doeltreffend beheer van de beschikbare middelen mogelijk te maken zal jaarlijks gefocust worden en slechts een beperkt aantal interventies gefinancierd worden. In het nemen van de uiteindelijke beslissing over welke programma's of projecten financiering zullen ontvangen baseren we ons op de thematische pistes (2.1 – 2.4) en de criteria (3) die verder worden beschreven.

1. Internationaal kader

Er heerst een algemene wetenschappelijke consensus over klimaatwijziging als gevolg van antropogene emissies. Het IPCC (intergouvernementeel experten panel over klimaatverandering) wijst erop dat de schade veroorzaakt door klimaatverandering onomkeerbaar is en dat klimaatmitigatie en klimaatadaptie grote uitdagingen zijn die een dringende en globale politieke actie vereisen. Analyses van de Wereldbank, en OESO (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) wijzen erop dat de impact van klimaatwijziging een wereldwijde bedreiging vormt voor duurzame ontwikkeling, en potentieel decennialange inspanningen inzake ontwikkeling kan tenietdoen.

Deze dreiging is des te reëler voor de kwetsbare minst ontwikkelde landen die zelf het minst hebben bijgedragen tot de klimaatverandering, maar er wel het zwaarst door getroffen worden. Belgische partnerlanden die in meerderheid minst ontwikkelde landen en Afrikaanse landen zijn, worden dan ook in het bijzonder bedreigd door klimaatwijziging. Hun economie is vaak fragiel en op landbouw gebaseerd – een sector zeer kwetsbaar voor klimaatverandering. De negatieve effecten van klimaatwijziging kunnen een ontwrichtend effect hebben op voedselzekerheid, ontwikkeling en politieke stabiliteit. Investerings van donoren in socio-economische ontwikkeling, die onvoldoende rekening houden met de veranderingen die ecosystemen ondergaan door de opwarming van de aarde, dreigen een maat voor niets te worden. De doelstellingen van de 2030 Agenda voor Duurzame Ontwikkeling kunnen niet bereikt worden zonder doortastende klimaatactie.

Met het Akkoord van Parijs werd er universeel overeengekomen om klimaatopwarming te beperken tot een temperatuurstijging die ruim beneden de 2°C ligt en waarbij zal gestreefd

worden naar een beperking tot 1,5°C, om de negatieve impact van klimaatverandering beheersbaar te houden. Tegelijkertijd moeten de capaciteiten om aan te passen aan klimaatopwarming versterkt worden door o.a. een klimaatweerbare economische ontwikkeling, met specifieke aandacht voor de meest kwetsbare bevolking. Investerings moeten consistent zijn met het bereiken van deze doelstellingen.

Deze doelstellingen kunnen enkel gerealiseerd worden indien alle landen hiertoe ambitieuze inspanningen leveren. Daarom verbonden alle landen zich ertoe om hun klimaatdoelstellingen uit te werken en mee te delen in de vorm van 'Nationally Determined Contributions (NDCs)'. Deze NDCs en ook de nationale aanpassingsplannen zijn een planmatige uitwerking van klimaatbeleid en vormen de uitgelezen instrumenten om samenwerking vorm te geven tussen België en zijn partners.

Artikel 9.3 van het Akkoord van Parijs stelt verder dat ontwikkelde landen de leiding moeten nemen in het mobiliseren van klimaatfinanciering, van een brede variëteit aan bronnen. Ze moeten hierbij uiteraard de noden en prioriteiten van ontwikkelingslanden vooropstellen en het mobiliseren van klimaatfinanciering moet leiden tot een verhoging van de middelen ten opzichte van vroegere inspanningen.

De doelstelling bedraagt 100 miljard dollar per jaar tot 2025. Volgens de laatst beschikbare cijfers van de OESO zaten we in 2018 aan USD 78,9 miljard. Nog niet publiek gemaakte analyses van de OESO tonen aan dat in 2019 de cijfers zouden stagneren en de donorgemeenschap net onder de USD 80 miljard zou stranden. De "vooruitzichten" voor 2020 wijzen in dezelfde richting.

2. Federale klimaatfinanciering, incl. vergelijking met buurlanden

Gemiddeld besteedde de federale overheid de afgelopen jaren (2013-2019) ongeveer 72 miljoen EUR per jaar aan internationale klimaatfinanciering, dit in hoofdzaak via het budget ontwikkelingssamenwerking. Door de huidige interdepartementale provisie en een versterkte integratie van klimaat binnen de ontwikkelingssamenwerking is de verwachting dat de federale overheid vanaf 2021 rond 100 miljoen EUR per jaar zal bijdragen aan internationale klimaatfinanciering. Daarna zal dit echter stagneren rond dat niveau.

Voor België werd samen met de gewesten een doelstelling van EUR 50M/j in de periode 2016-2020 afgesproken in een samenwerkingsakkoord van 12 februari 2018. De gewesten respecteerden nipt hun engagement (samen EUR 25M) en de federale overheid ging steeds voorbij haar engagement van EUR 25M/j. Het is nog onzeker hoe en wanneer een nieuw intra-Belgisch akkoord i.v.m. klimaatfinanciering tot stand kan komen.

De Belgische en federale bijdrage ligt onder deze van de buurlanden, zowel in relatieve termen en in termen van groeipad naar de komende jaren toe:

- Het Verenigd Koninkrijk engageerde zich tijdens de Climate Ambition Summit in december 2020 tot een verdubbeling van haar klimaatfinanciering, naar £ 11,6 miljard over de komende vijf jaar.

- Frankrijk engageerde zich tijdens dezelfde top tot een verhoging met EUR 1 miljard per jaar tav engagement van de afgelopen vijf jaar (maar is in de realiteit even hoog als de reële klimaatfinanciering van afgelopen vijf jaar). Zo komt Parijs concreet uit op EUR 6 miljard per jaar, inclusief leningen.
- Duitsland verdubbelde eind 2020 eveneens haar bijdrage, tot EUR 4 miljard per jaar.
- Luxemburg stelde een verdubbeling voor, naar EUR 200 miljoen over de komende vijf jaar.
- De uitgaande regering in Nederland had tot doel de publieke klimaatfinanciering op te laten lopen tot EUR 480 miljoen per jaar aan het einde van de regeerperiode. Men verwacht dat men uitkomt op EUR 580 miljoen in 2020 aan publieke klimaatfinanciering. Daarnaast zal naar schatting EUR 600 miljoen aan private klimaatfinanciering worden gemobiliseerd met (een deel van) de publieke inzet. Het is aan een nieuw kabinet om een volgende doelstelling te bepalen.
- Ook de VS werken aan een verdubbeling van hun internationale klimaatfinanciering tegen 2024 t.o.v. het gemiddelde van de periode 2013-2016 (2e mandaat president Obama).

3. Visie en prioritaire domeinen

De 2030 Agenda voor duurzame ontwikkeling en het Akkoord van Parijs zijn ons kompas voor de besteding van deze bijkomende middelen voor klimaatactie. De interventies zullen dus uitgekozen worden vanuit een holistische en coherente benadering. Klimaatverandering, lucht- en waterverontreiniging, schaarste aan zoetwater, bodemdegradatie en woestijnvorming, degradatie van ecosystemen en afname van de biodiversiteit zijn complexe, multi-dimensionele fenomenen die elkaar onderling kunnen versterken. Zij hebben gemeenschappelijke *drivers* die hun oorzaak hebben in socio-economische processen (bv. demografische processen, consumptiepatronen, handel, technologie). Omgekeerd, bedreigen klimaatverandering en milieudegradatie ook de menselijke gezondheid, welzijn en voorspoed. Daarom willen we met onze bijdrage aan internationale klimaatfinanciering bijdragen aan economische groei en menselijk welzijn binnen bestaande planetaire grenzen (=duurzame ontwikkeling). We willen onze partners in het Zuiden ondersteunen bij het vinden van nieuwe uitstootarme en klimaatweerbare ontwikkelingspaden om een afdoend antwoord te bieden aan de gevolgen van klimaatverandering, toenemende degradatie van het milieu en uitputting van natuurlijke rijkdommen.

In overeenstemming met de beleidsnota's van beide ministers, en in overeenstemming met de leefmilieustrategie van de Belgische ontwikkelingssamenwerking, worden volgende pistes weerhouden: een transversale versterking van het klimaatbeleid in de partnerlanden, gekoppeld aan uitvoering van klimaatspecifieke acties in domeinen, waarin de Belgische ontwikkelingssamenwerking bijzondere expertise heeft: Duurzaam beheer van biodiversiteit en ecosystemen, inclusief bossen en bodem; Veerkrachtige en klimaatslimme landbouw; Duurzame stedelijke socio-economische groei.

3.1. Een transversale versterking van het klimaatbeleid in de partnerlanden

Door zich te verbinden aan het Akkoord van Parijs, engageren alle landen zich om hun klimaatdoelstellingen uit te werken en mee te delen in de vorm van 'Nationally Determined Contributions (NDCs)'. Deze NDCs en ook de nationale aanpassingsplannen zijn de hoeksteen van het klimaatbeleid en vormen de uitgelezen instrumenten om samenwerking vorm te geven tussen België en zijn partners.

Samen bepalen deze klimaatacties of de wereld de langetermijndoelstellingen -op vlak van klimaatmitigatie -en aanpassing- van het Akkoord van Parijs bereikt. Het opzet is om zo snel mogelijk een wereldwijde piek van de uitstoot van broeikasgassen (BKG) te bereiken en daarna snel te verminderen in overeenstemming met de best beschikbare wetenschap, om zo een evenwicht te bereiken tussen antropogene uitstoot van BKGs en de opslag van BKGs in koolstofputten in de tweede helft van de 21ste eeuw. Tegelijkertijd worden maatregelen genomen om de aanpassingscapaciteit te verhogen, de veerkracht te verhogen en de kwetsbaarheid te verminderen.

Ontwikkelde landen hebben zich - door zich aan te sluiten bij het Akkoord van Parijs - ertoe verbonden om ontwikkelingslanden te ondersteunen bij het *plannen, verfijnen en uitvoeren* van deze NDCs.

Het klimaatbeleid van een land kan pas echt vorm krijgen, opgevolgd, geëvalueerd en bijgestuurd worden als ook op een wetenschappelijk onderbouwde manier systemen worden uitgewerkt voor monitoring. Rapportering en transparantie over het gevoerde klimaatbeleid zijn essentieel om de evoluties naar de doelstellingen van het Akkoord van Parijs op te volgen, maar ook om het wederzijds vertrouwen tussen de Partijen te versterken, en dus ook om draagvlak te creëren voor het noodzakelijke verhogen van de klimaatambitie. Onder het Akkoord van Parijs worden tijdens een overgangsfase aan de ontwikkelingslanden bepaalde flexibiliteiten inzake rapportering toegekend, maar het is uitdrukkelijk de bedoeling om de nodige capaciteiten hiertoe op te bouwen en de flexibiliteiten geleidelijk aan af te bouwen. We willen daarom ook aansluitend bij de steun voor de NDCs investeren in capaciteitsopbouw voor het verbeteren van transparantie in het kader van het VN klimaatverdrag, onder meer door het geven van technische ondersteuning en aanbieden van vorming, en voor het ontwikkelen en onderhouden van systemen voor inventarisatie van broeikasgassen.

Mogelijke acties: ondersteunen van het NDC Partnership voor het aanstellen van climate facilitators of technische experts in Belgische partnerlanden of bij specifieke acties in NDC uitvoeringsplannen; versterken van de samenwerking met het Global Support Program van UNEP & UNDP en met het secretariaat van UNFCCC, onder meer met het oog op het verder ondersteunen van de Franstalige en Portugeessprekende cluster onder het Partnership on Transparency under the Paris Agreement. Het Capacity Building Initiative for Transparency is ook een initiatief, dat mee kan ondersteund worden (zie fiches als bijlage).

3.2. Duurzaam beheer van biodiversiteit en ecosystemen, inclusief bossen en bodem

In het samenstellen van een portfolio voor de besteding van deze bijkomende middelen voor klimaatactie is een bijzondere aandacht voor een betere bescherming van ecosystemen en

biodiversiteit op zijn plaats. Klimaatverandering en biodiversiteitsverlies zijn immers elkaar versterkende complexe problemen, die door dezelfde onderliggende drivers worden veroorzaakt. Oplossingen voor de klimaatcrisis zijn ook veelal te vinden in een duurzamer beheer van biodiversiteit, zowel voor wat betreft het terugdringen van broeikasgassen in de atmosfeer als voor het weerbaarder maken van de socio-economische ontwikkeling tegen klimaatschokken. Bossen leveren energie, grondstoffen en voedsel, werkgelegenheid en inkomens voor de omwoners. Ze herbergen ecologisch waardevolle gebieden en zijn een bron van biologische en culturele diversiteit. Ze spelen een belangrijke rol in de klimaatverandering als een opslagplaats voor koolstof en zijn essentieel in lokale en regionale watercycli.

Veranderingen in landgebruik, *wetlands* en mariene gebieden, verlies aan leefgebieden, niet-duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen, klimaatverandering en vervuiling en de introductie van invasieve soorten zijn de belangrijkste oorzaken van biodiversiteitsverlies en degradatie van ecosystemen. Onderliggend wordt dit nefast proces aangedreven door niet-duurzame consumptie en productiepatronen, dynamiek van menselijke bevolking, handel en niet-duurzaam gebruik van technologie. Onze voedselsystemen zijn de grootste bron van het verlies aan biodiversiteit, voornamelijk door ontbossing en landdegradatie doorheen de voedselketen en belangrijke druk op mariene leven. Tegelijkertijd zijn we uiteraard afhankelijk van een weelderige biodiversiteit voor onze voedselproductie. De voedselveiligheid wereldwijd wordt bedreigd door degradatie van ecosystemen, en verlies aan biodiversiteit. 75% van de belangrijkste voedselgewassen zijn afhankelijk van bestuiving door dieren. Oplossingen om het biodiversiteitsverlies aan te pakken kunnen gevonden worden in alle sectoren. Een “whole-of government” en “whole of society” -aanpak is dan ook gewenst.

Mogelijke actie: Geormerkte steun aan het United Nations Environment Programme voor hun Climate Action subprogramma en “Poverty Environment Action for the SDGs”; steun aan het Central African Forest Initiative; GEF-Least Developed Countries Fund (zie fiches als bijlage).

3.3. Veerkrachtige en klimaatslimme landbouw

De Belgische ontwikkelingssamenwerking heeft reeds lang ervaring in het versterken van de landbouwsector in haar partnerlanden. De landbouwsector heeft een directe impact op de stabiliteit van een land, volksgezondheid, gendergelijkheid en armoedebestrijding. Landbouw is onderhevig aan de klimaatverandering en draagt er tegelijk toe bij. Landbouwers zijn de eerste slachtoffers van de klimaatverandering. Veranderende neerslagpatronen en extreem weer, tasten hun oogsten aan. Klimaat is dan ook een belangrijke uitdaging binnen deze sector. Het veranderende klimaat heeft reeds een zeer grote impact op de landbouwgemeenschappen, in het bijzonder in Sub-Sahara Afrika. De Belgische ontwikkelingssamenwerking wil bijdragen aan de ontwikkeling van een duurzame, inclusieve en performante landbouwsector die de boeren een waardig inkomen garandeert en een landbouwproductie die voldoende veilig en kwalitatief voedsel voortbrengt zonder schade te berokkenen aan het milieu, waardoor boeren uit de spiraal van armoede kunnen getild worden. België focust zich hierbij op de rol van de landbouwer als ondernemer en actor van duurzame voedselsystemen. Met klimaatactie in de landbouwsector wil België bijdragen aan

pagina 6

een duurzaam voedselsysteem voor de rurale gemeenschappen in onze partnerlanden dat een neutrale of positieve milieu- en klimaatimpact heeft, en voedselzekerheid & toegang tot gezonde voeding verzekert.

Via de Belgische klimaatfinanciering willen we dus bijdragen aan klimaatslimme landbouw via drie doelstellingen:

- duurzame landbouwproductie door het stimuleren van agro-ecologie en een voldoende inkomen voor landbouwers om te voorzien in hun behoeften;
- aanpassing aan klimaatverandering en verhogen van de weerbaarheid tegen klimaatrisico's; en
- waar mogelijk- vermijden, verminderen of wegnemen van broeikasgasemissies.

Om onze voedsel-en landbouwsystemen productiever, duurzamer, veerkrachtiger, gezonder en klimaatslim te maken en aangepast aan de noden van de armste gemeenschappen, blijft investeren in landbouwonderzoek voor ontwikkeling broodnodig. Het is ook kostenefficiënt: investeren in landbouwonderzoek levert volgens het Global Consortium on International Agricultural Research (CGIAR) per dollar, 17 dollar op aan voordelen voor het stimuleren van voedselvoorziening en terugdringen van de armoede, wat het zelfs kostenefficiënter maakt dan bijvoorbeeld investeringen in landbouwinfrastructuur (zoals bv. irrigatiesystemen).

Mogelijke acties: ondersteunen van landbouwonderzoek door CGIAR via het Research Programme on Climate Change, Agriculture and Food security; UNDP-FAO: Scaling up Climate Ambition on Land Use and Agriculture through Nationally Determined Contributions and National Adaptation Plans; Great Green Wall Initiative; GEF-Least Developed Countries Fund (zie fiches als bijlage)

3.4. Duurzame stedelijke socio-economische groei

In 2050 zal 70% van de wereldbevolking in steden wonen. Niet alleen in megasteden, er zal ook een toename zijn van mensen die in kleine en middelgrote (secundaire) steden wonen. Driekwart van de wereldbevolking woont in steden van minder dan 500.000 mensen en de stedelijke bevolking wordt steeds jonger met naar schatting 60% van de stedelijke bevolking die jonger is dan 18 tegen 2030. Deze evolutie gaat samen met een gebrek aan capaciteit in de meeste Afrikaanse partnerlanden om stedelijke planning en infrastructuur te verbeteren. Klimaatverandering heeft een grote impact op het leven in de stad. Stijgende wereldwijde temperaturen zorgen ervoor dat de zeespiegel stijgt, verhoogt het aantal extreme weersomstandigheden zoals overstromingen, droogtes en stormen en verhoogt de verspreiding van tropische ziekten. Dit alles heeft kostbare gevolgen voor de basisvoorzieningen, infrastructuur, huisvesting, levensonderhoud van mensen en gezondheid. Tegelijkertijd leveren steden een belangrijke bijdrage aan de klimaatverandering, aangezien stedelijke activiteiten belangrijke bronnen van broeikasgasemissies zijn. Schattingen suggereren dat steden verantwoordelijk zijn voor 75 procent van de wereldwijde CO₂-uitstoot, waarbij transport en gebouwen tot de grootste bijdragers behoren. De luchtvervuiling, die er vaak mee gepaard gaat, zorgt voor heel wat gezondheidsschade.

Met de beschikbare middelen voor klimaatfinanciering willen we niet alleen nationale overheden, maar ook lokale overheden ondersteunen bij het integreren van klimaatdoelstellingen in hun beslissingsprocessen, ontwikkelingsplannen en budgetten. Hiervoor is capaciteitsopbouw nodig op vlak van het gebruik van klimaatinformatie (impact van klimaatrisico's, niveau van aanpassing, elementen van weerbaarheid), maar ook om beschikbare financiële middelen te laten doorstromen van het nationale niveau naar het lokale niveau. Maatregelen die de uitstoot van broeikasgassen beperken hebben vaak bijkomende positieve effecten inzake volksgezondheid en biodiversiteit.

Mogelijke actie: ondersteunen van de Local Climate Adaptive Living Facility (LoCAL) mechanism van het United Nations Capital Development Fund (UNCDF)

4. Criteria

Naast het beoordelen van de relevantie ten opzichte van bovenstaande visie en prioriteiten zullen de te financieren programma's en projecten getoetst worden aan de volgende criteria:

- **Duurzaamheid** van het programma/project: de mate waarin de netto-voordelen van de interventie (waarschijnlijk) blijven bestaan na het beëindigen van de financiering
- **Efficiëntie:** om een efficiënt beheer van een relatief aanzienlijk bedrag (10% van de BE klimaatfinanciering) mogelijk te maken, moeten bepaalde keuzes gemaakt worden, zodat de besteding van deze middelen goed kan opgevolgd worden. Dit ter vermindering van het versnipperen van middelen en menselijk kapitaal.
- **Coherentie:** Aan deze interdepartementale provisie is een in absolute termen relatief groot bedrag gekoppeld, maar ze blijft relatief beperkt wanneer ze in het groter geheel van de internationale klimaatfinanciering wordt geplaatst. Het verzekeren van een coherent programma met een duidelijke focus is daarom ook belangrijk. We bouwen voort op bestaande mechanismen en instellingen, onder meer door de versterkte en coherente uitvoering van multilaterale milieuovereenkomsten. Bilaterale acties worden ook best beperkt tot **partnerlanden van de Belgische ontwikkelingssamenwerking**. Daarnaast kan er een financiering voorzien worden voor specifieke programma's voor klimaatactie van multilaterale organisaties en samenwerkingsverbanden waarmee België al een partnerschap of samenwerkingsrelatie onderhoudt. Dit alles ter vermindering van het versnipperen van de portefeuille.
- **Doeltreffendheid:** de (verwachte) mate waarin de interventie zijn doelstellingen en de resultaten ervan zal bereiken. Dit vertrekt van een goed uitgewerkt design met een goed uitgewerkt resultatenkader, bijhorende indicatoren en passend budget
- **Eigenaarschap:** De gefinancierde projecten en programma's moeten vraaggestuurd zijn. Met deze bijkomende financiering wordt tegemoet gekomen aan de

internationale oproep tot actie op vlak van klimaatverandering. Het is de bedoeling de meest kwetsbare landen te ondersteunen in het versterken en uitvoeren van hun beleid hierrond. Overleg met de verantwoordelijken en instellingen van de betrokken partnerlanden is dus cruciaal.

- **Gender en inclusiviteit:** Doorheen de hele Belgische ontwikkelingssamenwerking staan de meest kwetsbare landen en groepen centraal. Zo ook voor deze bijkomende financiering. Prioritair dient er gekeken te worden naar gebieden, groepen en personen die extra kwetsbaar zijn voor de gevolgen van milieudegradatie en klimaatverandering. Er wordt ook verwacht dat inheemse volkeren en lokale gemeenschappen, vrouwen en meisjes, jongeren, de particuliere sector, de academische wereld, lokale overheden en andere actoren actief betrokken worden bij het leveren van oplossingen die reproduceerbaar of schaalbaar zijn op nationaal niveau.

5. Modaliteiten

De middelen voor de interdepartementale provisie zouden toegewezen worden aan programma 6 van de begroting van de directie-generaal ontwikkelingssamenwerking (Activiteitenprogramma 54/6 INTERNATIONALE FINANCIERING VAN HET KLIMAATBELEID) op de volgende basisallocatie:

- B.A. : 14 54 61 35.40.01 – Multilaterale samenwerking in het kader van internationale financiering van het klimaatbeleid (cf art. 2.14.6 van de wetsbepalingen)

Vanaf 2022 zouden deze middelen deel uitmaken van de basisbegroting. De bedragen die toegevoegd moeten worden aan de basisallocatie zijn de volgende:

In miljoen EUR		2021	2022	2023	2024
B.A. : 14 54 61 35.40.01	Vastleggingen	12	12	12	12
	Vereffeningen	12	12	12	12

Na goedkeuring van de toewijzing van deze middelen aan de begroting ontwikkelingssamenwerking zal het verdelingsbesluit uitgevoerd worden via de gebruikelijke procedures voor de begroting ontwikkelingssamenwerking. Voor elk project en programma dat met deze middelen zal gefinancierd worden zal de directie-generaal Ontwikkelingssamenwerking en Humanitaire Hulp een dossier voorbereiden, in overleg met de dienst Klimaat van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, en dit voorleggen voor advies aan de Inspectie van Financiën en ter goedkeuring aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking en Grootstedenbeleid. Een kopie van het dossier zal telkens overgemaakt worden aan de diensten van de staatssecretaris voor Begroting, zodat de gepaste monitoring kan gebeuren, voorzien in de beslissing van de ministerraad op 23 oktober 2020.

3. REGELGEVINGSIMPACTANALYSE (RIA)

Gelet op het artikel 8 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging, is deze nota vrijgesteld van een regelgevingsimpactanalyse omdat het een formele beslissing betreft.

4. INTERNE EN/OF EXTERNE ADVIESORGANEN

Niet van toepassing.

5. GEMEENSCHAPPEN EN/OF GEWESTEN

Niet van toepassing.

6. INSPECTIE VAN FINANCIEN

Het advies van de Inspecteur van Financiën werd gegeven op **6 mei 2021** (zie bijlage).

7. VOORAFGAAND(E) AKKOORD(EN)

Het akkoord van de Staatssecretaris van Begroting werd gegeven op **3 juni 2021** (zie bijlage).

8. WERKGROEP(EN)

Er heeft een elektronische IKW plaatsgevonden van **vrijdag 4 juni om 13u42 tot dinsdag 8 juni om 18u** (zie bijlage).

9. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Ministerraad keurt de herverdeling goed van de 12 miljoen EUR aan kredieten vanuit de interdepartementale provisie "Nieuw beleid / klimaatfinanciering" van de begroting 2021 aan Basisallocatie 14 54 61 35.40.01 – Multilaterale samenwerking in het kader van internationale financiering van het klimaatbeleid (cf art. 2.14.6 van de wetsbepalingen). De Staatssecretaris voor Begroting wordt gemachtigd om een herverdelingsbesluit te dien einde op te stellen. Voor de hieropvolgende jaren wordt het budget in de basis opgenomen.

10. REGERINGSLEDEN DIE HET DOSSIER INDIENEN

Minister van
Ontwikkelingssamenwerking
Meryame Kitir

Minister van Klimaat
Zakia Khattabi

Bijlagen:

- Fiches interdepartementale provisie
- Nota aan Staatssecretaris voor Begroting en Consumentenzaken (incl. advies IF)
- Akkoord Staatssecretaris voor Begroting
- Verslag IKW